

УДК 338.488.2:640.4

Ольга Давидова

студентка II курсу спеціальності «Готельно-ресторанна справа»

*Науковий керівник:***Орислава Графська**

д-р екон. наук,

доцент кафедри готельно-ресторанної справи

Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського

СУТЬ І ЗНАЧЕННЯ СИСТЕМИ КЛАСИФІКАЦІЇ ГОТЕЛІВ УКРАЇНИ

Активний розвиток міжнародного туризму сприяв розширенню асортименту додаткових послуг в готелях, а отже і їх класифікацію за рівнем комфорту. Таким чином, потреба в класифікації виникла з метою необхідності однозначного розуміння споживачем готельних послуг того рівня комфорту, який пропонує той чи інший готель і на який, відповідно, очікує споживач.

Відомо, що загальні вимоги складені Міжнародною готельною асоціацією.

Класифікація готелів – система групування споріднених об'єктів готельного господарства складена на основі врахування загальних ознак щодо якості послуг та системи обслуговування, що дозволяє сформувати уніфіковану інформацію для споживача (туриста, туристичної фірми, інших споживачів).

Згідно з дослідженням Всесвітньої туристичної організації та Міжнародної готельної асоціації у 2004 році офіційна система класифікації готелів прийнята у 83 країнах. Проте, в багатьох країнах існують розбіжності в підходах до класифікації.

Основною проблемою, що спричинила дискусію стосовно єдиної системи класифікації стало визначення єдиного критерію, який мав

бути покладений в основу цієї системи. Неможливість встановлення єдиного критерію пов'язана з різними підходами до оцінювання якості обладнання, а також через існуючі природні, культурні та суспільні розбіжності між країнами.

Готельні підприємства класифікують за різними критеріями, найбільш розповсюдженими серед яких є:

- рівень комфорту;
- місткість номерного фонду;
- функціональне призначення;
- місце розташування;
- тривалість роботи;
- забезпечення харчування;
- тривалість перебування;
- рівень цін [1].

В Україні 2003 р. прийнято два стандарти, які регулюють діяльність суб'єктів готельного бізнесу – «Послуги туристичні. Засоби розміщення. Загальні вимоги» та «Послуги туристичні. Класифікація готелів».

Основна мета введення національних стандартів – гармонізувати національне законодавство з європейським, сформулювати зміст термінів і визначень, зорієнтувати власників готелів на дотримання єдиних норм у діяльності готелів.

Стандарт «Засоби розміщення. Загальні вимоги» – вперше регламентує умови до матеріально-технічної бази засобів розміщення, наданих послуг з урахуванням параметрів, висунутих ВТО.

Відповідно до нового стандарту засоби розміщення поділяють на колективні та індивідуальні. (див. рис. 1) [2].

До перших належать готелі й аналогічні їм засоби розміщення.

До других – кімнати, орендовані у сімейних будинках, і житло, орендоване в приватних осіб або через агентства, а також неосновне особисте житло, надане безплатно родичам та знайомим.

У національному стандарті викладено основні вимоги до таких загальних характеристик, як архітектурно-будівельне, інженерно-технічне, довідково-інформаційне забезпечення, а також до персоналу (типові для готелів різної категорії).

Рис. 1. Класифікація засобів розміщення в готелях

1. Архітектурно-будівельні проекти готелів та їх обладнання мають відповідати будівельним нормам і вимогам стандарту.
2. Повинні бути зручні під'їзні шляхи, дорожні знаки та вимощені пішохідні доріжки.
3. Прилегла територія мусить бути добре освітленою, впорядкованою й озелененою.
4. Обладнати майданчик з твердим покриттям для короткотермінового паркування автотранспорту.

Кожен засіб розміщення повинен надавати мінімальний обсяг послуг, а саме:

- цілодобово приймати туристів;
- здійснювати послуги з громадського харчування або створювати умови для самостійного приготування їжі;
- щоденно прибирати житлову кімнату та санвузол (окрім гуртожитків, таборів праці й відпочинку, гірських притулків і под.);
- змінювати постільну білизну – що п'ять діб, рушники – що три доби;
- зберігати цінності та багаж;
- надавати медичну допомогу і викликати «швидку допомогу», користуватися аптечкою першої допомоги;
- володіти туристичною інформацією.

Стандарт також регламентує вимоги з безпеки й охорони навколишнього середовища. У Національному Стандарті України «Послуги туристичні. Класифікація готелів» відображені основні підходи до класифікації готелів і аналогічних засобів розміщення за категоріями.

Вимоги до готельних установ України відповідають «європейському» стандарту, в основу якого покладено кількісні і якісні показники матеріально-технічної бази, котра уможливує надання основних, додаткових та супутніх послуг. Не існує єдиної класифікації готелів. Сьогодні відомо понад тридцять систем класифікації закладів розміщення. Неможливість встановлення єдиного критерію пов'язана з різними підходами до оцінювання якості обладнання, а також через існуючі природні, культурні та суспільні розбіжності між країнами. Стандарт «Засоби розміщення. Загальні вимоги» – вперше регламентує умови до матеріально-технічної бази засобів розміщення, наданих послуг з урахуванням параметрів, висунутих ВТО.

Відповідно до нового стандарту засоби розміщення поділяють на колективні та індивідуальні.

Ключові слова: класифікація, готель, стандарти.

Список використаних джерел

1. Готельна справа: навч. посіб. / І. В. Левицька, Н. В. Онищук. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т ; Вінниця : Едельвейс і К 2015. – С. 80–109.
2. Класифікація готельних підприємств в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pidru4niki.com/12980108/turizm/klasifikatsiya_gotelnih_pidpriemstv_ukrayini (дата звернення: 21.04.2022).